

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/34/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415010377
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8415010377.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a JUDr. Evy Rešatkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17.12.2019, v trestnej veci obžalovaného C. L. a spol, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na ust. § 138 písm. j/ Tr. zákona, o odvolaniach okresného prokurátora a obžalovaných C. L. a Y. T., proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/150/2015 zo dňa 08.11.2017, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaných

1/ C. L., nar. XX. XX. XXXX v T., trvale bytom V.,
V. XXXX/XX,

2/ Y. T., nar. XX. XX. XXXX v V., trvale bytom L. F.,
N. XXX/XX, okres V.,

u z n á v a v i n n ý m i, ž e

1/ obž. C. L. a obž. Y. T.

v presne nezistenom čase najmenej od mesiaca február roku 2014 do 24.9.2014 si z presne nezisteného zdroja, ako aj vzájomne od seba, opakovane zadovážovali metamfetamín, ktorý je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do II. skupiny psychotropných látok, a sušené časti rastlín rodu Cannabis (konope), ktoré sú v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradené do I. skupiny omamných látok, pričom tieto omamné a psychotropné látky ďalej predávali alebo poskytovali viacerým osobám v okrese V. a to obžalovaný C. L. najmä R. V. z V., Y. J. z T., U. U. z V., T. Q. z V., H. Q. z V. a obžalovaný Y. T. najmenej Y. V. zo L., T. zo L. F., T. V. z V., H. U. z T. a Y. Q. zo L. F. a následne v období od 24.9.2014 do 26.9.2014 si od bližšie nezistenej osoby nezisteným spôsobom zadovážili v meste F. a následne doviezli osobným motorovým vozidlom zn. Mercedes-Benz, evidenčného čísla V do obce U. N., okres V., 9 kusov zatavených plastových striekačiek a 2 kusy zelených plastových vreciek s obsahom účinnej látky metamfetamínu, a pri vykonaní prehliadky tohto motorového vozidla dňa 27.9.2014 v čase od 00.40 hod. do 01.40 hod. na ceste č. I/67 v smere z T. do V. tieto prechovávali v priestoroch sedadla vodiča a v batožinovom priestore vozidla, kde vykonaným skúmaním bolo zistené, že zatavená plastová striekačka nachádzajúca sa v priestoroch sedadla vodiča obsahovala metamfetamín o hmotnosti 0,58 gramu o priemernej koncentrácii 79,2% obsahu metamfetamínu, osem kusov zatavených plastových striekačiek nachádzajúcich sa v batožinovom priestore vozidla obsahovali metamfetamín o hmotnosti 6,78 gramu o priemernej koncentrácii 79,7% obsahu metamfetamínu, dva kusy zelených vreciek obsahovali metamfetamín o hmotnosti 5,87 gramu o priemernej koncentrácii

78,4% obsahu metamfetamínu, kde z vyššie uvedenej hmotnosti a obsahu metamfetamínu by bolo možné pripraviť celkovo najmenej 261 obvykle jednorazových dávok drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a hodnota 13,23 gramu metamfetamínu na trhu predstavuje sumu najmenej 529,20 Eur,

2/ obž. C. L.

od presne nezisteného dňa mesiaca september 2014 až do 00.40 hod. dňa 27.9.2014 prechovával na rôznych miestach s vedomím, že ide o falzifikáty 1 ks bankovky nominálnej hodnoty 100,- EUR, sériového čísla L 6 kusov bankoviek nominálnej hodnoty 50,- EUR, sériového čísla D 1 ks bankovky nominálnej hodnoty 50,- EUR, sériového čísla T 1 ks bankovky nominálnej hodnoty 50,- EUR, sériového čísla U ktoré boli zaistené v bielej poštovej obálke pri prehliadke osobného motorového vozidla. Zn. Mercedes Benz, žlto-zlatej metalízy, EČ: V na cestnej komunikácii č. 1/67 v obci U. N., okres V., pričom bankovky podľa Odborného posudku oddelenia prípravy a analýzy platidiel Národnej banky Slovenska v Bratislave vykazujú stupeň nebezpečnosti "5" - nepodarený falzifikát,

t e d a

1/ obž. C. L. a obž. Y. T.

neoprávnene doviezli, kúpili, predali, zadovážili a prechovávali omamnú a psychotropnú látku a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

2/ obž. C. L.

zadovážil si falšované peniaze a tieto prechovával,

č í m s p á c h a l i

1/ obž. C. L. a obž. Y. T.

obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona

2/ obž. C. L.

zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1 Trestného zákona,

z a t o i m u k l a d á :

1.obžalovanému C. L.

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona trest prepadnutia veci 1 ks zatavenej umelohmotnej striekačky, 1 ks umelohmotnej trubičky o priemere 7 mm a dĺžke 80 mm, 8 ks zatavených umelohmotných zatavených striekačiek, 1 ks priesvitného plastového vrečka a 2 ks zeleného plastového vrečka, ktoré boli určené na spáchanie trestného činu.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona trest prepadnutia veci a to finančnej hotovosti vo výške 340,- Eur, uloženaj na depozitnom účte Okresného súdu Kežmarok.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/, § 74 ods. 1 Tr. zákona ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 78 ods. 1 Tr. zákona ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

2. Obžalovanému Y. T.

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/, § 74 ods. 1 Tr. zákona ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 78 ods. 1 Tr. zákona ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu boli obžalovaní C. L. a Y. T. v bode 1/ rozsudku uznaní vinnými zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. zákona, v bode 2/ rozsudku obžalovaný C. L. zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom § 138 písm. j/ Tr. zákona, v bode 3/ rozsudku obžalovaný C. L. zo zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1 Tr. zákona a v bode 4/ rozsudku obžalovaný Y. T. zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom § 138 písm. j/ Tr. zákona a to na tom skutkovom základe, že

v bode 1/ rozsudku

v období od 24.9.2014 do 26.9.2014 si od bližšie nezistenej osoby nezisteným spôsobom zadovážili v meste F. a následne dovezli osobným motorovým vozidlom zn. Mercedes-Benz, evidenčného čísla V do obce U. N., okres V., 9 kusov zatavených plastových striekačiek a 2 kusy zelených plastových vreciek s obsahom účinnej látky metamfetamínu, pri vykonaní prehliadky tohto motorového vozidla dňa 27.9.2014 v čase od 00.40 hod. do 01.40 hod. na ceste č. I/67 v smere z T. do V. tieto prechovávali v priestoroch sedadla vodiča a v batožinovom priestore vozidla, kde vykonaným skúmaním bolo zistené, že zatavená plastová striekačka nachádzajúca sa v priestoroch sedadla vodiča obsahovala metamfetamín o hmotnosti 0,58 gramu o priemernej koncentrácii 79,2% obsahu metamfetamínu, osem kusov zatavených plastových striekačiek nachádzajúcich sa v batožinovom priestore vozidla obsahovali metamfetamín o hmotnosti 6,78 gramu o priemernej koncentrácii 79,7% obsahu metamfetamínu, dva kusy zelených vreciek obsahovali metamfetamín o hmotnosti 5,87 gramu o priemernej koncentrácii 78,4% obsahu metamfetamínu, kde z vyššie uvedenej hmotnosti a obsahu metamfetamínu by bolo možné pripraviť celkovo najmenej 261 obvykle jednorazových dávok drogy, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. Skupiny psychotropných látok a hodnota 13,23 gramu metamfetamínu na trhu predstavuje sumu najmenej 529,20 Eur,

v bode 2/ rozsudku obž. C. L.

v presne nezistenom čase najmenej od mesiaca február roku 2014 do 24.9.2014 si z presne nezisteného zdroja opakovane zadovážoval a následne dovážal alebo si prostredníctvom Y. T. zo L. F. nechal doviešť do mesta V. metamfetamín, ktorý je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. Skupiny psychotropných látok a sušené časti rastlín rodu Cannabis (konope), ktoré sú v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok, pričom tieto omamné a psychotropné látky ďalej predával alebo poskytoval viacerým osobám v okrese V. a to najmä Y. T. z V. R. V. z V., Y. J. z T., U. U. z V., T. Q. z V., H. Q. z V.,

v bode 3/ rozsudku obž. C. L.

od presne nezisteného dňa mesiaca september 2014 až do 00.40 hod. dňa 27.9.2014 prechovával na rôznych miestach s vedomím, že ide o falzifikáty 1 ks bankovky nominálnej hodnoty 100,- EUR, sériového čísla L 6 kusov bankoviek nominálnej hodnoty 50,- EUR, sériového čísla D 1 ks bankovky nominálnej hodnoty 50,- EUR, sériového čísla T 1 ks bankovky nominálnej hodnoty 50,- EUR, sériového čísla U ktoré boli zaistené v bielej poštovej obálke pri prehliadke osobného motorového vozidla. Zn. Mercedes Benz, žlto-zlatej metalízy, EČ: V na cestnej komunikácii č. 1/67 v obci U. N., okres V., pričom bankovky podľa Odborného posudku oddelenia prípravy a analýzy platidiel Národnej banky Slovenska v Bratislave vykazujú stupeň nebezpečnosti „5“ - nepodarený falzifikát,

v bode 4/ rozsudku obž. Y. T.

v presne nezistenom čase najmenej od mesiaca február 2014 do 24.9.2014 si z presne nezisteného zdroja ako aj od C. L. z V. zadovažoval a následne dovážal do mesta V. metamfetamín, ktorý je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a sušené časti rastlín rodu Cannabis (konope), ktoré sú v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok, pričom tieto omamné a psychotropné látky ďalej buď odovzdal C. L., pre ktorého ich priviezol alebo ich ďalej predával alebo dával viacerým osobám v okrese V. a to najmenej Y. zo L., T. U. zo L. F., T. V. z V., H. U. z T. a Y. Q. zo L. F..

Za to im bol obžalovanému C. L. podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona mu súd zároveň zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T 48/2016 zo dňa 10. 5. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.05.2016, ktorým mu súd uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov, pričom ostatné výroky tohto rozsudku ostávajú nedotknuté.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona mu uložil trest prepadnutia veci 1 ks zatavenej umelohmotnej striekačky, 1 ks umelohmotnej trubičky o priemere 7 mm a dĺžke 80 mm, 8 ks zatavených umelohmotných zatavených striekačiek, 1 ks priesvitného plastového vrecka a 2 ks zeleného plastového vrecka, ktoré boli určené na spáchanie trestného činu.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona mu uložil aj trest prepadnutia veci a to finančnej hotovosti vo výške 340,- Eur, uloženej na depozitnom účte na Okresnej prokuratúre v Kežmarku č.ú. L ktorá bola získaná trestným činom.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona mu uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 78 ods. 1 Tr. zákona mu uložil aj ochranný dohľad na 2 roky.

A obžalovanému Y. T. podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 39 ods. 1 Tr. zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zákona ho na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zákona mu uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 78 ods. 1 Tr. zákona mu uložil aj ochranný dohľad na 2 roky.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku podali obžalovaní C. L. a Y. T. odvolanie, proti výroku o vine a treste, ktoré následne aj prostredníctvom svojich obhajcov písomne odôvodnili.

Obžalovaný C. L. v písomných dôvodoch odvolania po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že na základe vykonaného dokazovania v predmetnej trestnej veci, ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavných pojednávaniach má za to, že nebolo dostatočne preukázané, aby mal spáchať zločin podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d) Tr. zákona, obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. c) Tr. zákona a zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa 270 ods. 1 Tr. zákona. Výpovede svedkov bolo potrebné vyhodnocovať v zmysle zásady náležitého zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností, pretože títo sú prevažne sami užívatelia omamných látok a preto je hodnovernosť ich výpovedí oslabená. Zistené skutočnosti, že v septembri roku 2014, keď bol spolu s obž. Y. T. zadržaný orgánmi polície, sa u nich našlo nejaké množstvo látky, z ktorej by bolo možné pripraviť najmenej 241 jednorazových dávok drogy. Zo znaleckého posudku Y. C. vyplýva, že je závislý na užívaní drog a z toho dôvodu sa zvyšuje množstvo jednorazovej dávky ako aj jej častejšie užívanie, t. j. že sa skrakuje aj frekvencia. V zmysle ustanovenia § 172 ods. 2 písm. c) Tr. zákona sa mal dopustiť tohto skutku závažnejším konaním a to na viacerých osobách, pričom podľa § 127 ods. 12 Tr. zákona to malo byť najmenej na 3 (troch) osobách. Vykonaným dokazovaním však bolo preukázané, že sa takého konania dopustil len voči 2 (dvom) osobám a to u R. V. a Y. J.. K tomuto skutku uviedol, že bol užívateľom drog, mal v minulosti nejaké problémy v rodine, skončil s hokejom, nikdy však nijaké drogy nikomu nepredával ani nedal. Užíval ich sám alebo s niekým, ktorý si ich obstaral tiež sám. Tiež zdôraznil, že nielen on, ale aj obž. M. T. boli podrobení v čase ich výsluchu toxikologickým vyšetreniam s pozitívnym výsledkom, čo vnáša stav právnej neistoty pri hodnotení zákonnosti ich vykonania a hodnotenia ich hodnovernosti. Podľa jeho názoru nie je tomu tak u svedkov J. V. a M. J., ktorí svoje výpovede z prípravného konania na hlavnom pojednávaní vysvetlili. K skutku kvalifikovanému ako zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa 270 ods. 1 Tr. zákona uviedol, že nepopiera, že má pri sebe falošné peniaze, ktoré mal za účelom kontroly zamestnancov v bare svojich rodičov a na ich upozornenie, aby si dávali veľký pozor na falošné peniaze, aby neboli oklamaní. Zdôraznil, že falošné peniaze mal pri sebe len zo srandy, nie na použitie v bežnom živote. S poukazom na všetky uvedené skutočnosti, skutkové a právne úvahy a analýzy, má zato, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu bol vydaný na základe nezákonne vykonaného prípravného konania a nesprávneho vyhodnotenia skutkového a právneho stavu. Z uvedených dôvodov navrhol Krajskému súdu v Prešove ako odvolaciemu súdu, aby po prehodnotení výsledkov dokazovania a zvážení všetkých okolností - podľa § 321 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Kežmarok zo dňa 08.11.2017 sp. zn. 7T/15/2015 a podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku rozhodol vo veci sám v intenciách podaného odvolania.

Rovnako tak obžalovaný Y. T. v písomných dôvodoch odvolania taktiež po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že prvostupňový súd nesprávne právne kvalifikoval skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba a to najmä v bode č. 4/ rozsudku, lebo z vykonaných dôkazov nevyplývala skutočnosť, ktorá by odôvodňovala právnu kvalifikáciu podľa § 172 ods. 1 písm. b), c), d) a ods. 2 Tr. zákona. Výpovede svedkov, ktoré boli vykonávané na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní neboli takého charakteru, že by bez náležitých okolností odôvodňovali právnu kvalifikáciu ods. 2 vyššie uvedeného zákonného ustanovenia. Svedok Y. V. vo svojej výpovedi síce uvádzal, že mu mal dať nejakú omamnú látku, avšak nevedel uviesť, o akú omamnú látku išlo, ani jej množstvo. Taktiež svedok T. U. uviedol, že nevie, o aké množstvo ide a z jeho výpovede vyplýva, že si látku odo neho vynucoval s tým, že mu bol niečo dlžný, čo samozrejme popiera, vôbec sa to nezakladá na pravde. Rovnako svedok T. V. vo svojej výpovedi uviedol, že sa nevie vyjadriť k množstvu ani k účinkom údajnej omamnej látky, ktorú mu ponúkol a zhodne uvádzal aj H. U., vo svojej výpovedi dňa 20.10.2014, že mu nikdy žiadnu drogu neponúkol a že nemal vedomosť o tom, že mal predávať drogy. Obdobne Y. vo svojej výpovedi uvádzal, že mu žiadne drogy nepredal, resp. na pojednávaní dňa 11.04.2016 uviedol, že mu dal nejakú látku, avšak vôbec nevedel, čo to je a že táto látka nemala žiaden účinok. Z tohto dôvodu má za to, že takto vykonané dôkazy nepostačujú na právnu kvalifikáciu jeho konania podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona a nebol preto ustálený skutkový stav bez náležitých pochybností, totižto zo skutkovej vety napadnutého rozsudku vôbec nevyplývajú konkrétne okolnosti, z ktorých by sa dalo vyvodiť, kde, kedy a komu a v akých množstvách mal predávať omamnú látku. V zmysle právnej vety Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn.: I. ÚS 243/07, by všeobecný súd nemal byť vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení nekoherentný, t. j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí súd dbať na celkovú presvedčivosť rozhodnutia, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade

aj spravodlivé a presvedčivé. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd podľa § 317 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a následne podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d) Tr. poriadku napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ho v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Napokon písomne odôvodnené odvolanie v neprospech obžalovaného C. L., čo do výroku o vine a treste a v neprospech obžalovaného Y. T., čo do výroku o treste podal aj okresný prokurátor, ktorý po rekapitulácii výroku odvolaním napadnutého rozsudku v konfrontácii s pôvodným výrokom obsiahnutým v obžalobnom návrhu u oboch obžalovaných uviedol, že s týmto rozhodnutím súdu vo vzťahu k úprave právnej kvalifikácie konania obž. C. L. a vo vzťahu k uloženým trestom obž. C. L. a obž. Y. T. nie je možné v celom rozsahu súhlasiť. Pri ukladaní trestu obž. C. L. súd neaplikoval ustanovenie § 37 písm. h/ Tr. zákona, v zmysle ktorého priťažujúcou okolnosťou je to, že páchateľ spáchal viac trestných činov, ktoré by následne malo viesť k použitiu ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, z ktorého vyplýva, že ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Na podklade vykonaného dokazovania bol obžalovaný uznaný vinným z troch trestných činov posúdených ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona /s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona/, zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. zákona a zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1 Tr. zákona. Aj keď pri ukladaní trestu bolo aplikované ustanovenie § 42 ods. 1 Tr. zákona s použitím zásady vyplývajúcej z ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zákona, vzhľadom na závažnosť každého z trestných činov, ktoré sú obžalovanému kladené za vinu, pre naplnenie účelu trestu, ktorý plní funkciu ochrany spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa má prejavíť prvok represie /zabránenie v trestnej činnosti/ a prvok individuálnej prevencie /výchovy k riadnemu životu/, a jednak aj voči ďalším občanom, vo vzťahu ku ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie /výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti/, uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby stanovenej za trestný čin najprísnejšie trestný zo zbierajúcich sa trestných činov, t. j. sadzby stanovenej na 10 rokov až 15 rokov, nemožno považovať za postačujúce. Pri zohľadnení charakteru a závažnosti trestných činov, ktoré sú obž. C. L. kladené za vinu, kde jedným z týchto trestných činov je obzvlášť závažný zločin, nemožno považovať za dostatočné ani zaradenie obžalovaného na výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Za nesprávny je potrebné označiť taktiež výrok o uložení trestu prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona obž. C. L., a to finančnej hotovosti vo výške 340,- €, ktorá má byť podľa uvedeného výroku uložená na depozitnom účte Okresnej prokuratúry Kežmarok /s uvedením čísla účtu/. Uvedené finančné prostriedky boli po podaní obžaloby tunajšej prokuratúry sp. zn. P v 513/14/7703-96 zo dňa 06.07.2015 poukázané na účet vedený Okresným súdom Kežmarok, teda uvedenými finančnými prostriedkami už tunajšia prokuratúra nedisponuje a na účte nevedie. Pri ukladaní trestu obž. Y. T. súd aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, teda pod dolnou hranicou trestnej sadzby stanovenej za najprísnejší z trestných činov, ktoré sú mu kladené za vinu, a to za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona /s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona/, za ktorý Trestný zákon stanovuje trest odňatia slobody na 10 rokov až 15 rokov. Súd poukázal na pomery obžalovaného, jeho doterajšiu bezúhonnosť, zohľadnil jeho hodnotenie počas štúdia na Pedagogickej fakulte Univerzity V. v F., ktorej študentom bol v čase spáchania skutku, z ktorého nevyplynuli nejaké negatívne poznatky, ako aj kladnú charakteristiku z Ústavu na výkon väzby v Prešove a správu probačného a mediačného úradníka k správaniu sa obžalovaného po prepustení z výkonu väzby. K týmto zisteniam, ktoré boli zohľadnené pri použití ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona, je potrebné uviesť, že u obžalovaného Y. T. neboli zistené pomery takého charakteru, z ktorých by bolo zjavné, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby by páchateľ pocítoval podstatne citelnejšie ako iní páchatelia. Pri posúdení tejto okolnosti je potrebné u páchatel'a hodnotiť rodinné a osobné pomery, ktoré existujú až v čase rozhodovania o treste /napr. majetkové pomery páchatel'a, jeho zdravotný stav a zdravotný stav jeho rodiny, starostlivosť o početnú rodinu a pod./.. Aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zákona teda nebola odôvodnená, preto výmeru uloženého trestu odňatia slobody obž. Y. T. nemožno považovať za správnu a zodpovedajúcu zákonu. Pri zohľadnení charakteru a závažnosti trestných činov, ktoré sú obž. Y. T.

kladené za vinu, kde jedným z týchto trestných činov je obzvlášť závažný zločin, nemožno považovať za postačujúce ani zaradenie obžalovaného na výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Pokiaľ ide o úpravu skutku, kladenému obžalovanému C. L. za vinu v bode 2/ rozsudku, ktorý bol posúdený ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, d, d/, ods. 2 písm. d Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona, kde v opise skutku v uvedenom bode bola oproti podanej obžalobe vypustená časť „a svojej sestre W. L. z V.“, túto úpravu súd odôvodnil vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní, bližšie odôvodnenie uvedenej úpravy však absentuje. Aj keď samotná svedkyňa W. L., sestra obž. C. L., využijúc svoje zákonné právo, odmietla vypovedať tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, v rámci hodnotenia vykonaných a zabezpečených dôkazov bolo potrebné sa náležite vysporiadať s poznatkom vyplývajúcim z vykonaných toxikologických vyšetrení, z ktorých vyplynulo, že v moči u W. L. bol zistený pozitívny nález amfetamínu a metamfetamínu a tento vyhodnotiť v kontexte výsledkov celého vykonaného dokazovania. Vzhľadom na uvedené, preto navrhol, aby Krajský súd Prešov vo veci na podklade vykonaného dokazovania sám rozhodol, alebo aby zrušil rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/150/2015 z 08.11.2017 čo do výroku o vine a treste u obž. C. L. a čo do výroku o treste u obž. Y. T. a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, pritom by prihliadal len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

V konaní pred okresným súdom boli vykonané dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na spravodlivé rozhodnutie. Z dôvodov napadnutého rozsudku vyplýva, ktoré dôkazy boli pred súdom prvého stupňa vykonané, ako aj to, ktoré skutočnosti z jednotlivých dôkazov vyplynuli. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva aj skutočnosť, ako okresný súd jednotlivé dôkazy hodnotil. V tomto smere sú dôvody napadnutého rozsudku podrobné, a preto na tieto krajský súd aj poukazuje.

Proti rozsahu dokazovania vo svojich odvolaniach napokon nič nenamietal ako prokurátor, tak obaja obžalovaní a považujú ho za dostačujúce. Nesúhlasia však s tým, ako prvostupňový súd vykonané dôkazy hodnotil.

V tomto smere krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti zistil, že aj napriek riadne a v náležitom rozsahu vykonanému dokazovaniu okresný súd z jeho obsahu nevyvodil celkom správne skutkové a v nadväznosti na to ani právne závery, čo sa následne odrazilo aj v správnosti výroku o vine a treste vyhláseného rozsudku.

Išlo však iba o také chyby, ktoré po doplnení (vo výroku o treste) a čiastočnom zopakovaní dokazovania na verejnom zasadnutí bolo možné opraviť aj v odvolacom konaní.

V prvom rade krajský súd zistil, že okresný súd na podklade vykonaných dôkazov nesprávne vyhodnotil skutkové (okolnosti) zistenia, ak tieto v bode 1/ rozsudku u oboch obžalovaných, v bode 2/ rozsudku u obžalovaného C. L. a v bode 4/ rozsudku u obžalovaného Y. T. ustálil ako samostatné skutky a tieto potom (ako samostatné konanie páchatel'a) právne posúdil tak, ako to je to uvedené vo výroku odvolaním napadnutého rozsudku.

Podľa § 172 ods. 1 Tr. zákona, sa totižto páchatel' tohto činu dopustí, ak neoprávnene

- a) vyrobí,
- b) dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť,
- c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo
- d) prechováva po akúkoľvek dobu, omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona, odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a už bol za taký čin odsúdený,
- b) pre osobu, ktorá sa lieči z drogovej závislosti,
- c) závažnejším spôsobom konania,
- d) na chránenej osobe, alebo
- e) vo väčšom rozsahu.

Už z obsahu samotného znenia skutkovej vety v bode 1/, 2/, 4/ rozsudku okresného súdu, hodnotiac skutkové okolnosti tam opísané, pri ich súčasnom posúdení v súlade s hore citovaným znením skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona je zrejmé, že takto ustálené konanie obžalovaných C. L. a Y. T. v posudzovanom prípade z hľadiska naplnenia objektívnej stránky (konania páchatelov), skutkovej podstaty žalovanej trestnej činnosti tvorí jeden skutok, z hľadiska času páchania trestnej činnosti, spôsobu jej páchania, predmetu útoku, ale predovšetkým úmyslu - jednotiaceho zámeru páchatel'a spáchať uvedený trestný čin.

V skutkových vetách bodu 1/, 2/, 4/ rozsudku okresného súdu opísaným konaním totižto obaja obžalovaní naplnili jednotlivé spôsoby (formy) neoprávnenej držby omamných a psychotropných látok a nakladania s nimi - uvedených pod písm. b/ - dovezli, c/ - kúpili, predali a zadovážili, d/ - prechovávali tieto látky po akúkoľvek dobu (a to nielen pre vlastnú potrebu) odsek 1 § 172 Tr. zákona a súčasne sa tohto konania dopustili na viacerých osobách podľa § 138 písm. j/ Tr. zákona (zadovážili, predali tieto látky najmenej 3 osobám § 127 ods. 12 Tr. zákona), čím tento čin spáchali závažnejším spôsobom konania podľa § 172 ods. 2 písm. c/ Tr. zákona.

Z tohto dôvodu potom krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a za tým účelom doplnil dokazovanie a to prečítaním z obsahu na vec sa vzťahujúceho trestného spisu uznesenia vyšetrovateľa OR PZ, OKP Kežmarok ČVS: ORP-198/VYS-KK-2014 zo dňa 27.09.2014 a uznesenia vyšetrovateľa KR PZ, OKP Prešov ČVS: KRP-18/1-VYS-PO-2015 zo dňa 25.02.2015, ktorými bolo začaté trestné stíhanie aj vznesené obvinenie obom obžalovaným pre tieto „skutky - spôsoby (formy) neoprávnenej držby omamných a psychotropných látok a nakladania s nimi“ - a následne na podklade dôkazov už vykonaných okresným súdom posúdil konanie obžalovaných C. L. a Y. T. v bode 1/ rozsudku ako jeden skutok a to ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona.

Súčasne v bode 2/ rozsudku bez zmeny znenia skutkovej vety a jej právneho posúdenia (pôvodne v bode 3/ rozsudku okresného súdu), kde konanie obžalovaného C. L. bolo právne posúdené okresným súdom ako zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí, cenných papierov podľa § 270 ods. 1 Tr. zákona.

Po náprave tohto pochybenia sa krajský súd ďalej sústredil na posúdenie dôkazov produkovaných v rámci dokazovania a skutočností z nich plynúcich tak, ako ich v odôvodnení v odvolaní napadnutým rozsudkom hodnotil okresný súd v konfrontácii s odvolacími námietkami oboch obžalovaných a okresného prokurátora.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že podstatný obsah odvolacích námietok obžalovaných, ale aj okresného prokurátora, ktorými argumentovali, už predniesli v priebehu dokazovania v konaní pred súdom prvého stupňa, s ktorými sa náležitým spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd vysporiadal a ktoré si aj odvolací súd v tomto rozsahu osvojil.

Krajský súd preto v ďalšom postupe túto argumentáciu len dopĺňal o fakty plynúce z vykonaného dokazovania, ktoré v súhrne s dôvodmi už uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vedú k záveru o náležitom zistení skutkového stavu veci pre meritórne (konečné) rozhodnutie v posudzovanej veci obžalovaných C. L. a Y. Pitoniaka.

V prvom rade krajský súd zistil, že obsah odvolacích námietok obžalovaných nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, resp. niektoré dôkazy účelovo hodnotia a vykladajú vo svoj prospech nie úplne a bez konfrontácie s dôkazmi inými, produkovanými v rámci dokazovania.

V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné zvýrazniť, že každý obžalovaný v rámci práva na obhajobu má právo brániť sa ako uzná za vhodné, uvádzať všetky skutočnosti, argumenty na svoju obranu proti skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a dôkazom od nich.

No súčasne platí, že súd pri hodnotení vykonaných dôkazov (vo vzájomných súvislostiach) jednotlivo ako aj v celom ich súhrne v súlade s pravidlami stanovenými pre hodnotenie dôkazov bez toho, aby narušil rovnováhu hodnotenia dôkazov, produkovaných ako v prospech tak aj v neprospech obžalovaného, musí prihliadať na obranu obžalovaného v kontexte všetkých dôkazov, a teda či argumentácia obžalovaného v rámci obhajoby sa nevymyká pravidlám logiky, inak povedané, či skutočnosti, ktoré obžalovaný v rámci obhajoby tvrdí, sú ním predkladanými dôkazmi resp. argumentmi nielen overiteľné, ale či sú súčasne aj spôsobilé dôkazy predložené spolu s obžalobou spochybníť, či dokonca vyvrátiť do takej miery, že prokurátor nie je schopný uniesť dôkazné bremeno a bez rozumných pochybností nie je možné potom na ich podklade obžalovaného uznať vinným zo žalovanej trestnej činnosti.

V tomto prípade, ako to vyplýva z obsahu spisu, obaja obžalovaní (opierajúc sa o spôsob ich obrany) v rámci dokazovania nepredložili nové dôkazy, resp. argumenty, ktoré by zistené skutočnosti z dôkazov zabezpečených v rámci prípravného konania, (ktorých obsah sa zákonným spôsobom preniesol do dokazovania na hlavnom pojednávaní), spochybnili, resp. vyvracali.

Opakovane sa buď ku skutočnostiam im kladeným za vinu a dôkazom o nich využijúc svoje právo odmietli vyjadriť (odmietli vypovedať), alebo len tvrdili, že to, čo vypovedali v prípravnom konaní, kedy sa obaja k žalovanej trestnej činnosti priznali a obaja sa z jej spáchania (z jej časti) aj navzájom usvedčujú, nie je pravda (lebo boli ešte pod vplyvom psychotropných látok) alebo tvrdili, že ani na podklade výpovedí svedkov vypočutých a ďalších dôkazov, nie je možné bez rozumných pochybností ich usvedčiť zo žalovanej trestnej činnosti.

Oproti týmto tvrdeniam obžalovaných v tomto smere krajský súd z obsahu spisového materiálu zistil nasledovné.

Výpovede oboch obžalovaných zo dňa 28.09.2014 (34, resp. 36 hodín po zadržení) boli vykonané v súlade s procesným predpisom. Vypovedali po zákonom poučení, ako plnoleté a právne spôsobilé osoby. Obaja zhodne potvrdili, že dňa 24.09.2014 vycestovali do Bratislavy okrem iného aj za účelom nákupu „drogy“, ktorú konkretizovali ako - pervitín. V podstate zhodne opisali, kedy, ako a od koho si ju mali zakúpiť, pričom obž. L. aj bližšie opísal, že už prvú dávku s prvotne zakúpeného pervitínu ešte užívali v prvý deň príchodu do F. a že to bol pervitín, ktorý bol zaistený v aute, ktoré riadil obžalovaný L. v mieste pri vodičovi a spolujazdcovi vpredu. Obaja sa po jeho užití mali zhodnúť (podľa obž. L.) na tom, že je dobrej kvality, preto by toho mali nakúpiť viac aj domov. Uvedené zodpovedá množstvu zaistených psychotropných látok a potom aj výsledkom toxikologického vyšetrenia moču oboch obžalovaných, ktorí dobrovoľne v rámci osobnej prehliadky odovzdali, v ktorom bola zistená prítomnosť amfetamínu, ale predovšetkým metamfetamínu - ako psychotropnej látky - aktívnej zložky pervitínu.

Už len táto skutočnosť spochybňuje časť obrany obž. Y. T., ktorý opakovane tvrdil, že je pravdou, že užíval (prechovával) drogy, ale len marihuanu a to maximálne raz za jeden, resp. dva mesiace, aj to len pre vlastnú potrebu, keďže v jeho moči bola zistená prítomnosť metamfetamínu, ktorý ako vypovedal obžalovaný C. L., mali spolu užívať nie len po ceste z F. do T..

Napokon aj zo záverov znaleckého dokazovania z odboru psychiatrie, znalkyne z odboru zdravotníctva, farmácie a odvetvia psychiatrie Y. E. C. predsa vyplynulo, že u oboch obžalovaných, nielen u obž. C. L. zistila abusus psychoaktívnych látok s rozvojom závislostí, konkrétne sa jednalo o poruchy súvisiace s nadužívaním - stimulácie (pervitínu).

Ďalej obe spontánne výpovede obžalovaných zo dňa 28.09.2014 sa navzájom prelínajú vo vzťahu ku skutočnosti, že drogu - pervitín nakúpili spoločne v F., aj keď obž. T. tvrdil, že túto drogu si mal zakúpiť len pre seba obž. C. L..

Toto tvrdenie obž. T. však spochybňuje samotná výpoveď obžalovaného C. L., ktorý opísal všetky predmety, ktoré boli po ich zadržaní zaistené v taške obžalovaného Y. T., ktoré mal obž. L. uložiť s jeho súhlasom do jeho tašky - injekčné striekačky v počte 8 kusov, vrátane striekačky, z ktorej už mali po ceste užívať pervitín a 2 kusy zelených plastových vreciek s obsahom účinnej látky metamfetamínu, a teda ide o psychotropné látky, ktoré si zadovážili v F.. Obžalovaný C. L. opisuje, ako si tieto psychotropné látky zadovážili, za akým účelom, kedy, v akom rozsahu a ako už bolo spomínané, že po ceste ich užívali a akým spôsobom (aké predmety na to používali - červená slamka, na ktorej boli zistené aj stopové zostatky metamfetamínu v rámci znaleckého dokazovania). Po obsahovej stránke skutočnosti opísané obž. L. potom zásadne spochybňujú obranu obžalovaného T., pri absencii iných dôkazov, ktoré by naopak výpoveď obž. L. v tejto časti zásadným spôsobom vyvracali.

Táto výpoveď obž. L. dokonca spochybňuje jeho vlastnú (následnú) obranu, keď tvrdil, že po celý čas o týchto veciach, ktoré boli zaistené v taške obžalovaného Y. T. nevedel, keďže úplne počas celého pobytu v F. neboli spolu. Napokon sám obž. L. na hlavnom pojednávaní dňa 06.04.2017 po prečítaní tejto výpovede z prípravného konania, potvrdil, že na všetko si už presne nepamätá, ale to, čo vypovedal v prípravnom konaní dňa 28.09.2014, je pravda.

Rovnako tak obaja obžalovaní vo svojich výpovediach dňa 28.09.2014 spontánne opísali, od akého obdobia, akým spôsobom a od koho, a aj za akým účelom tieto drogy kupovali a potom dovážali do mesta T., resp. aj mesta V. a do ich okolia a tak ich zadovážovali, a to aj za účelom ich následného predaja pre iné osoby - užívateľov, kde obaja opisujú a vymenovávajú osoby (nie osoby totožné), ktorým - okrem sebe navzájom - tieto omamné a psychotropné látky mali zadovážovať, resp. pre nich zabezpečovať a dokonca ich s nimi spolu užívať.

Opäť aj tieto tvrdenia obžalovaných boli potom následným dokazovaním výpoveďami (nižšie vymenovaných) svedkov potvrdené, resp. týmito výpoveďami neboli zásadným spôsobom spochybnené, pretože pokiaľ aj svedkovia popreli tvrdenia obžalovaných, tak len v stručnosti s uvedením, že nikdy si od nich drogy nekupovali a nemajú o takom to ich konaní ani vedomosť, či len počuli, že obžalovaní mali mať v minulosti problémy s drogami. Prípadne svoje predchádzajúce tvrdenia z prípravného konania, ktorými výpovede obžalovaných potvrdzovali, resp. dopĺňali a boli potom v rozpore s obsahom ich výpovedí na hlavnom pojednávaní, tak tieto rozpory nevedeli logicky a zrozumiteľne vysvetliť, čo svedčí o účelovosti ich výpovedí v snahe pomôcť obžalovaným zbaviť sa trestnej zodpovednosti.

Svedok R. V. potvrdil, že minimálne v jednom prípade v bare E. v V. bol ponúknutý obžalovaným C. L. pervitínom, ktorý aj skonzumoval. Pokiaľ aj v prípravnom konaní sa mal vyjadriť, že by dokonca drogu mal od obžalovaného kupovať, tak toto jednoznačne poprel s odôvodnením, že vyšetrovateľ si to vymyslel.

Podstatnou výpoveďou pre ustálenie okolností, že obžalovaný C. L. mal zadovážovať drogy - pervitín aj iným osobám okrem osoby obžalovaného Y. T., je výpoveď svedka Y. J. z prípravného konania zo dňa 13.11.2014 na č.l. 140-143, v prítomnosti jeho matky a oboch obhajcov obžalovaných, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06.04.2017. Z jej obsahu plynie, že okrem pravidelného spoločného užívania pervitínu s menovaným svedkom, pre ktorého túto psychotropnú látku zadovážoval, obžalovaný C. L. mal počas letných prázdnin ešte v roku 2014 aj predať pervitín minimálne 2 dieliky za sumu 20,- eur v bare E. osobe s prezývkou U., ktorou je osoba U. U. a taktiež aj dať pervitín osobe s prezývkou I., ktorou je osoba H. Q. a tiež aj T. Q.. Napokon obž. L. v rámci svojich vyjadrení potvrdil, že v tomto období cca už rok aktívne užíval pervitín aj trikrát týždenne.

Rovnako tak obžalovaný Y. T., ktorý (okrem iného sám priznal, že pervitín pravidelne nakupoval vo väčšom množstve pre obž. C. L., ktorý ho mal ďalej predávať), osoby ktoré sám vo svojej výpovedi pomenoval, ako užívateľov, ktorým ním zakúpený pervitín zadovážoval, predával - túto jeho výpoveď nespochybňujú, ale práve naopak, keďže sám svedok Y. V., ale aj T. V. potvrdili, že pervitín si minimálne v jednom prípade priamo od obžalovaného Y. T. kúpili a svedkovia Y. Q. a T. U. zase potvrdili, že pervitín im Y. T. nielen ponúkal, ale aj pre nich zadovážil, ako formu splátky dlhu, ktorý u nich mal mať a potom aj s nimi spoločne užíval.

Súčasne v reakcii na odvolacie námietky obž. T., keď opakovane argumentoval, že dokazovaním nebolo jednoznačne preukázané, aby látka, ktorú menovaným svedkom - užívateľom mal ponúkať, resp. predávať, bola drogou - pervitínom, keďže oni sami sa mali vyjadriť, že to nemalo mať na nich predpokladané účinky - pervitínu, je potrebné uviesť, že už len zo samotných výpovedí, napr. v prípade Y. Q., či T. U. vyplýva, že nešlo len o jeden prípad, ale išlo o viac stretnutí z ich strany s obž. T. a pri týchto stretnutiach s ním mali užívať pervitín, z čoho logicky plynie, že prečo by sa mali opakovane stretávať a okrem iného užívať niečo, čo u nich nevyvoláva účinky zodpovedajúce tomuto druhu drogy (pervitínu).

Sám obžalovaný Y. T. pritom vo svojej výpovedi dňa 28.09.2014 priznal, že okrem marihuany, takto zakúpený pervitín pre svoje vlastné „obchodovanie - svoj vlastný predaj“, pre ďalších konzumentov, mal riediť s kreatínom. Táto skutočnosť ho však nezbujuje trestnoprávnej zodpovednosti za to, že neoprávnene mal v držbe metamfetamín, ako psychotropnú látku obsiahnutú v pervitíne, nakladal s ním a ponúkal, teda zadovážoval aj pre iné osoby, dokonca ho predával ako „čistý pervitín“, aj keď ho sám zriedil s inou látkou, ktorá psychotropnou, resp. či omamnou látkou nebola a to zjavne zo zisťnosti - v snahe zvýšiť zisk.

Napokon odvolávajúci sa na doposiaľ uvedené neobstojí ani tvrdenie obž. T., že v skutkovej vete pôvodne v bode 4/ rozsudku okresného súdu absentujú okolnosti, z ktorých by bolo zrejmé kde, kedy a komu a v akých množstvách mal predávať omamnú látku, keďže tieto skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania boli riadne opísané v pôvodnom v bode 4/ rozsudku okresného súdu a v celom rozsahu sa preniesli aj do časti znenia skutkovej vety bodu 1/ rozsudku odvolacieho súdu.

Rovnako tak neobstoja ani odvolacie námietky obžalovaného C. L., pokiaľ namietal tú skutočnosť, že výpovede ako jeho, tak aj obžalovaného Y. T. bolo potrebné hodnotiť v kontexte zistení, že v čase, kedy sa mali priznať ku spáchaniu skutkov im kladeným za vinu vo výpovedi zo dňa 28.09.2014 mali byť ešte pod vplyvom nimi užitých psychotropných látok a z toho dôvodu nie je možné hodnotiť túto výpoveď zákonným spôsobom alebo hodnovernosť týchto výpovedí je teda zásadne oslabená.

Krajský súd nezistil z vykonaného dokazovania žiadnu skutočnosť, na podklade ktorej by bolo možné spochybniť spôsobilosť oboch obžalovaných vypovedať k samotnému skutku, keďže obaja dňa 28.09.2014 vypovedali cca 34, resp. 36 hodín po samotnom zadržaní. Dôkazom toho je aj skutočnosť, že v procesnom postavení podozrivých (zjavne v skoršom čase od momentu zadržania) totižto vypovedali zásadne inak, oproti namietanej výpovedi v procesnom postavení obvinených dňa 28.09.2014, kedy sa obaja bránili v podstate zhodným spôsobom, ako v ďalšom štádiu dokazovania (po tejto výpovedi), že ani jeden z nich nevedel, za akých okolností sa mal pervitín, ktorý bol zaistený v taške obžalovaného Y. T. do jeho tašky dostať, lebo po celý čas pobytu v F. neboli spolu a navzájom sa obviňovali z toho, kto z nich mohol tieto drogy - pervitín do tašky dať.

Preto nie je dôvod spochybňovať hodnovernosť výpovedí oboch obžalovaných zo dňa 28.09.2014 v procesnom postavení obvinených, keďže tieto sú súčasne dopĺňané aj ďalšími dôkazmi - či už sú to výpovede menovaných svedkov, resp. závermi znaleckého dokazovania z odboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie, či znaleckým dokazovaním kriminalisticko-expertízneho ústavu, hlavne vo vzťahu k zaisteným predmetom, v ktorých sa nachádzali psychotropné látky. Opätovne je potrebné pripomenúť, že obaja obžalovaní sami spontánne opísali, z akého dôvodu odchádzali do F. a z akého dôvodu bol u nich pervitín zaistený, čo v logických súvislostiach aj vo svojich výpovediach vysvetlili. Predovšetkým sám obžalovaný C. L. opísal všetky predmety - striekačky a sáčky, v ktorých boli zaistené psychotropné látky v podobe pervitínu, kedy boli zakúpené, z akého dôvodu, v akej hodnote, čo hodnovernosť ich výpovedí v kontexte hodnotenia už vymenovaných dôkazov nespochybňuje, ale práve naopak verifikuje.

Napokon aj k úvahe obž. C. L., keď podľa záverov znaleckého posudku Y. C., mal byť v čase zadržania závislý od užívania drog - pervitínu a preto je potrebné prihliadať na to, že sa aj zvyšuje množstvo jednorazovej dávky ako aj jej častejšie užívanie, to znamená, že sa skrakuje aj jej frekvencia užívania.

Krajský súd k uvedenému len poznamenáva, že rozhodovacia činnosť súdov pri pojme „obvyklej jednorazovej dávky na použitie“ tak ako je definovaná pre účely ust. § 135 ods. 1, 2 Tr. zákona vychádza z princípu rovnakého zákonného prístupu, ku ktorémukoľvek páchatelovi, ktorý omamnú alebo psychotropnú látku prechováva bez ohľadu na jeho individuálne fyzické dispozície alebo vyššiu odolnosť získanú užívaním drogy. Rezistencia získaná predchádzajúcou opakovanou aplikáciou omamnej alebo

psychotropnej látky nemôže byť dôvodom na priaznivejšiu právnu kvalifikáciu (§ 171 namiesto § 172 Tr. zákona, resp. § 171 namiesto § 171 ods. 2 Tr. zákona). Taký prístup by popieral zmysel a zameranie dotknutej trestnoprávnej úpravy, ktorá má k prechovávaniu a iným formám disponovania s drogou (a sprostredkovanie jej konzumácie zabrániť). Preto - „Obvykle jednorazovou dávkou na použitie“ v zmysle § 135 ods. 1, 2 Tr. zákona sa potom rozumie dávka omamnej alebo psychotropnej látky, ktorá sa bežne (u väčšiny užívateľov) konzumuje pri jednom použití a takto vyjadruje konzumný priemer. (pozri primerane R 87/2015)

V nadväznosti na to krajský súd konštatuje, že znaleckým dokazovaním kriminalisticko-expertízneho ústavu v danom prípade - vychádzajúc zo zaužívanej praxe, zohľadňujúc jednak užívateľský priemer v jednotlivých regiónoch ako aj hodnotu samotnej drogy - bolo riadne zákonným spôsobom bez rozumných pochybností ustálené, že z množstva pervitínu obsahujúceho metamfetamín ako psychotropnú látku - ktorý bol zaistený v motorovom vozidle obž. L., konkrétne v taške obžalovaného Y. T. by potom bolo možné pripraviť najmenej 261 obvykle jednorazových dávok drogy.

V reakcii na odvolanie okresného prokurátora, aj čo do výroku o vine vo vzťahu k obžalovanému C. L., krajský súd priznáva, že skutočne v odôvodnení rozhodnutia okresného súdu absentuje bližšie odôvodnenie, prečo „vypustil“ oproti zneniu skutku v obžalobnom návrhu skutočnosť, že psychotropné látky mal obž. L. zadovážovať aj pre svoju sestru W. L..

Vo vzťahu k tejto námietke platí, že táto skutočnosť nemá oporu v produkovaných dôkazoch. Obžalovaný mal túto skutočnosť týkajúcu sa jeho sestry W. L. uviesť len v jednom prípade a to v procesnom postavení podozrivého, kde následne v rámci ďalšieho dokazovania ju už ani raz nespomenul a rovnako tak ani žiaden z vypočutých svedkov. Samotná W. L. po zákonom poučení vo veci odmietla vypovedať. Za týchto okolností skutočne nie je možné bez pochybností ustáliť, aby obžalovaný mal túto drogu zadovážovať aj pre sestru W., a to len preto, že v tom čase bola u nej v moči toxikologickým vyšetrením zistená prítomnosť metamfetamínu, preto považuje krajský súd tento postup okresného súdu za dôvodný a vecne správny, čo sa odzrkadlilo aj v skutkovej vete tohto rozsudku (odvolacieho súdu), keď taktiež medzi osoby, pre ktoré mal obžalovaný C. L. zadovážovať pervitín, nezahmul aj jeho sestru W. L..

A napokon k naplneniu skutkovej podstaty zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1 Tr. zákona obž. C. L., čo sám spochybňuje argumentáciou, že síce falošné peniaze prechovával, ale len za účelom kontroly zamestnancov jeho rodičov a tieto mal u seba len zo srandy, nie na bežné použitie v bežnom živote, krajský súd uvádza, že páchatelom tohto trestného činu opierajúc sa o znenie základnej skutkovej podstaty označenej trestnej činnosti vyplýva, že postačí, ak páchatel falšované peniaze prechováva aj bez úmyslu ich dať ako pravé, pokiaľ má vedomosť, že sú falzifikátom, a súčasne sú spôsobilé, čo platí aj pre daný prípad, že podľa odborného posudku Národnej banky Slovenska na č.l. 391-392 falzifikáty eurobankoviek predložené na skúmanie, zaistené u obžalovaného C. L., môžu byť svojím vzhladom za nepriaznivých podmienok pre prijímateľa zameniteľné za pravé bankovky a tak sa dostať aj do obehu.

Za danej situácie potom krajský súd konštatuje, že neboli produkované iné dôkazy, ktoré by okolnosti opísané v skutkovej vete rozsudku - zásadným spôsobom spochybnili a to do takej miery, aby nebolo možné bez rozumných pochybností ustáliť, že skutok (v oboch bodoch skutkovej vety rozsudku) sa stal, že napĺňa v posudzovanej časti skutkovú podstatu posudzovanej trestnej činnosti a že jeho páchatelmi sú obžalovaní C. L. (v oboch bodoch) a Y. T..

Preto krajský súd vyhodnotiac výpovede oboch obžalovaných, vo vzťahu k zadováženiu pervitínu v F., ale aj v konfrontácii s výpoveďami svedkov, ktorých oni sami označili ako osoby, pre ktoré zadovážovali (aj predávali) drogy - pervitín, vo svojom súhrne vedú k záveru, ktorý bez rozumných pochybností zodpovedá ustálenému skutkovému stavu v skutku pod bodom 1/ tohto rozsudku. Preto bolo na mieste správne toto konanie oboch obžalovaných kvalifikovať tak, ako to už aj skôr bolo uvedené ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zákona.

Rovnako tak aj v prípade skutku označeného pod bodom 2/ rozsudku, k spáchaniu ktorého sa obžalovaný C. L. v podstate aj sám priznal, krajský súd považoval za dôvodné opísané konanie

obžalovaného právne kvalifikovať ako zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1 Tr. zákona.

Po ustálení skutkovému stavu a jeho právneho posúdenia potom krajský súd pristúpil aj k úprave výroku o druhu a výmery trestu u oboch obžalovaných, a to aj z dôvodu skutočností, ktoré nastali počas plynutia doby odvolacieho konania, čo podmienilo aj doplnenie dokazovania krajským súdom o skutočnosti a dôvody nové oproti dôvodom a skutočnostiam, ktoré hodnotil okresný súd pri ukladaní druhu a výmery trestu v čase vyhlásenia rozsudku.

Pri úvahách o uložení trestu prihliadal krajský súd u oboch obžalovaných najmä na jednotlivé hľadiská ukladania trestov, vyplývajúce z ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona, ktorými sú spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútky, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoba páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, majúce na zreteli aj účel trestu, vyplývajúci z ust. § 34 ods. 1 Tr. zákona, ktorým je ochrana spoločnosti pred obžalovaným, tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na ich prevýchovu k tomu, aby viedli riadny život, súčasne odradenie iných od páchania trestných činov, ako aj morálne odsúdenia páchatela spoločnosťou. Krajský súd prihliadal aj na ust. § 34 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorého trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Za tým účelom krajský súd aj vzhľadom na uplynutý čas od vyhlásenia rozsudku okresným súdom doplnil dokazovanie a to aktualizáciou odpisov registra trestov u oboch obžalovaných vrátane lustrácie v registri priestupkov, taktiež aj aktualizovaním správ z miesta trvalého bydliska oboch obžalovaných a napokon aj priebežnými správami probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Kežmarok k dodržiavaniu obmedzení a povinností uložených obžalovaným po ich prepustení z výkonu väzby v posudzovanej trestnej veci. Taktiež krajský súd pre účely určenia výmery trestu opätovne oboznámil aj trestné spisy Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/203/2017 a Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/48/2016.

Z odpisu z registra trestov bolo potom zistené, že nedošlo k zmene v počte záznamov u obžalovaného C. L. a aj naďalej platí, že bol rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 10.05.2016 sp.zn. 5T/48/2016, právoplatný 10.05.2016 uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona.

No súčasne krajský súd potom čo na verejnom zasadnutí opätovne oboznámil trestný spis Okresného súdu Poprad sp.zn. 5T/48/2016 a konkrétne opätovne prečítal označený rozsudok zistil, že v prípade odsúdenia obžalovaného označeným rozsudkom na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmienčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a 4 mesiace, ktorá mala uplynúť dňom 11.09.2017, sa na obž. C. L. hľadí, ako keby nebol odsúdený v súlade s ust. § 50 ods. 5, 7 Tr. zákona, keďže bez jeho viny súd v lehote jedného roka (od uplynutia skúšobnej doby do dňa 11.09.2018) nerozhodol o tom, či odsúdený v čase plynutia skúšobnej doby viedol riadny život a teda, či sa v skúšobnej dobe osvedčil.

Za danej situácie potom krajský súd nemohol na toto odsúdenie obž. C. L. pri ukladaní trestu prihliadať, (aj keď v čase rozhodovania okresného súdu na to podmienky splnené boli a preto správne okresný súd ukladal súhrny trest odňatia slobody), z tohto dôvodu neboli splnené podmienky na ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, keďže podľa § 42 ods. 3 Tr. zákona ustanovenie o súhrnnom treste sa nepoužije, ak skoršie odsúdenie je takej povahy, že sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Ďalej aj v prípade aktualizovaného výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR na č.l. 423-430, krajský súd rovnako ako okresný súd zistil, že obž. C. Schneider od roku 2010 do septembra 2014 bol v 16-tich prípadoch uznaný vinným v rámci priestupkového konania na úseku dopravy. Zo správ z miesta trvalého bydliska Mestského úradu Kežmarok je zrejmé, že aj po spáchaní tejto trestnej činnosti v posudzovanom prípade bol uznaný vinným zo spáchania priestupku ešte v dvoch prípadoch a to dňa 26.01.2016, kedy mal porušiť zákon, ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov, bola mu uložená pokuta v sume 10,- eur a dňa 16.11.2018 porušil ustanovenia všeobecne záväzného nariadenia mesta Kežmarok o udržiavaní čistoty ochrany zelene a údržby verejných priestranstiev.

Z priebežnej správy probačného a mediačného úradníka Okresného súdu Kežmarok, ktorý dohliadal na dodržiavanie povinností a obmedzení uložených obž. C. L. uznesením Okresného súdu Kežmarok

sp. zn. OTp/148/2014 zo dňa 18.12.2014 vyplynulo, že tieto mu uložené podmienky dodržiaval len do obdobia, kedy bol okresným súdom dňa 08.11.2017 uznaný vinným zo spáchania posudzovanej trestnej činnosti a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov. Od tohto obdobia sa už probačným a mediačným úradníkom nekontaktoval, neprišiel ani na dohodnutý termín dňa 03.09.2018, taktiež probačnému a mediačnému úradníkovi až do 26.09.2019 sa nepodarilo kontaktovať obžalovaného, z jeho zistení len vyplynulo, že sa v mieste trvalého bydliska nezdržiaval, mal sa zdržiavať na území Poľskej republiky. Dňa 26.09.2019 sám bez predvolania sa dostavil obžalovaný, ktorý potvrdil, že bol v Poľskej republike v predchádzajúcom období neprávoplatne odsúdený za úmyselnú trestnú činnosť a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov, kde časť tohto trestu 6 mesiacov už vykonal výkonom väzby. Súčasne probačný a mediačný úradník zistil, že obžalovaný po prepustení z výkonu väzby v posudzovanom prípade sa dopustil od 01.01.2015 až do 18.12.2015 v 5-tich prípadoch priestupkov na úseku dopravy. Súčasne ako už bolo aj konštatované, bol uznaný vinným zo spáchania úmyselnej trestnej činnosti a to rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/48/2016, vrátane dvoch priestupkov opísaných v správe z miesta trvalého bydliska. Napokon zistil, že na obžalovaného dňa 19.11.2019 bola podaná obžaloba na Okresný súd Poprad pod sp. zn. 7T/130/2019 pre zločin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1,3 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. f/ Tr. zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, kde termín hlavného pojednávania bol nariadený na deň 18.03.2020.

Na podklade zistených skutočností potom krajský súd uzavrel, že v danom prípade u obžalovaného C. L. neboli splnené podmienky pre priznanie poľahčujúcej, resp. priťažujúcej okolností (§ 36, § 37 Tr. zákona).

V prípade obžalovaného C. L. totižto i napriek tomu, že v prípade odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Poprad dňa 10.05.2016 sp. zn. 5T/48/2016 sa v súčasnosti na neho hľadí, ako keby odsúdený nebol, avšak podľa krajského súdu platí, že obžalovaný sa dopustil protiprávneho konania a to v takej intenzite, že bol za toto konanie uznaný vinným zo spáchania úmyselného trestného činu, za ktorý mu aj bol ukladaný trest. Súčasne platí, že pred spáchaním, ale aj po spáchaní skutkov mu kladených za vinu v posudzovanej trestnej veci sa opakovane dopúšťal protiprávneho konania, v rámci ktorého bol uznaný vinným, v rámci priestupkového konania, samozrejme že ide o dominanciu priestupkov na úseku dopravy, čo však nič nemení na veci, že takéto správanie obžalovaného navonok signalizuje jeho neúctu k dodržiavaniu základných spoločenských pravidiel správania, ako aj právnych noriem.

Uvedenému potom zodpovedá aj záver priebežnej správy probačného a mediačného úradníka, keďže od odsúdenia v predmetnej veci (od novembra 2017) už s probačným a mediačným úradníkom nespolupracoval, dokonca podľa vlastného vyjadrenia sa mal dopustiť úmyselnej trestnej činnosti, pre ktorú bol obmedzený na osobnej slobode 6 mesiacov na území Poľskej republiky a mal mu byť uložený (síce nie právoplatne) nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov. Súčasne platí, že v čase rozhodovania krajského súdu mala byť na obžalovaného podaná obžaloba (vedená na Okresnom súde Poprad sp. zn. 7T/130/2019) pre ďalšiu závažnú úmyselnú trestnú činnosť majetkového charakteru. Všetky tieto skutočnosti potom neumožňujú krajskému súdu priznať obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zákona a teda, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život.

Súčasne krajský súd má za to, že aj napriek návrhu intervenujúceho krajského prokurátora v rámci verejného zasadnutia odvolávajúci sa aj na odvolacie námietky okresného prokurátora, neboli splnené podmienky v prípade obžalovaného pri priznaní priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona a teda, že spáchal viac trestných činov. V danom prípade totižto rovnako ako to bolo v prípade rozhodovania aj okresného súdu, sú splnené podmienky pre ukladanie trestu podľa tzv. asperačnej zásady upravenej v ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona, keďže obžalovaný sa dopustil dvoch trestných činov, dvoma samostatnými skutkami, z ktorých aspoň jeden je zločinom (§ 41 ods. 2 Tr. zákona).

Pri aplikácii označeného ustanovenia § 37 písm. h/ Tr. zákona totižto v danom prípade je na mieste rešpektovať rozhodovaciu činnosť súdov, keď pri ukladaní trestu páchatelovi za zbiehajúcu sa trestnú činnosť sa v súlade so zásadou „ne bis in idem“ nie dvakrát v tej istej veci, vyjadrenou v ust. § 38 ods. 1 Tr. zákona nepoužije ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, ak by išlo zároveň o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, pričom môže ísť aj o okolnosť podľa ustanovenia

všeobecnej časti Tr. zákona podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, čo platí pre daný prípad. (pozri primerane R 1/2011).

Za danej situácie pri rovnomernom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností potom krajský súd pristúpil k určeniu výmery trestu podľa zásad pre ukladanie úhrnného trestu podľa tzv. asperačnej zásady a to podľa § 41 ods. 1, 2 Tr. zákona.

Bral do úvahy pri určení výmery trestu trestnú sadzbu ustanovenú Tr. zákonom pri obzvlášť závažnom zločine nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona, keďže ide o trestný čin prísnejšie trestný „oproti“, zločinu falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov podľa § 270 ods. 1 Tr. zákona, kde je trestná sadzba 3-8 rokov. Za danej situácie, kde trestná sadzba podľa § 172 ods. 2 je zákonom ustanovená na 10-15 rokov, bolo povinnosťou súdu postupovať podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona a teda upraviť zákonom ustanovenú trestnú sadzbu tak, že sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu.

Z toho dôvodu krajský súd upravil hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby tak, že túto zvýšil o jednu tretinu a to na 20 rokov, ukladal trest po úprave trestnej sadzby v rámci dolnej hranice 10 rokov a hornej hranice 20 rokov.

Pri určení výmery trestu, keďže o druhu trestu nebolo v danom prípade pochýb (§ 34 ods. 6 Tr. zákona) krajský súd predovšetkým aplikoval základné kritéria už citované v ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona.

Pri zohľadnení všetkých uvedených kritérií a to spôsobu spáchania trestného činu, súčasne zohľadnení osoby páchatela, pri rovnomernom pomere priťažujúcich, poľahčujúcich okolností a skutočnosť, že obžalovaný sa aj naďalej dopúšťal, páchal trestnú činnosť, skutočnosť, že ukladal obžalovanému trest za dva úmyselné trestné činy, z ktorých jeden bol obzvlášť závažným zločinom, mal v danom prípade za to, s prihliadnutím aj na skutočnosť, že obžalovaný doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody, že trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a 6 mesiacov bude pre naplnenie ako individuálnej, tak aj generálnej prevencie účelu trestu, trestom primeraným a teda zákonným, zodpovedajúcim plne zásadám pre ukladanie trestov, odrážajúcim závažnosť protiprávneho konania obžalovaného ako aj jeho samotnú osobu.

Aj v prípade obžalovaného Y. Pitoniaka krajský súd vykonal doplňujúce dokazovanie, kde z aktualizovaného odpisu registra trestov zistil, že v čase pred vyhlásením rozsudku okresným súdom v posudzovanej veci bol trestným rozkazom Okresného súdu Revúca zo dňa 30.10.2017 sp. zn. 2T/203/2017, právoplatným dňa 24.11.2017 uznaný vinným zo spáchania prečinu poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, za čo mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 15 mesiacov s plynutím do 24.02.2019. Za tým účelom krajský súd oboznámil na verejnom zasadnutí trestný spis Okresného súdu Revúca pod označenou spisovou značkou, konkrétne označený trestný rozkaz, ale predovšetkým uznesenie tohto súdu zo dňa 21.03.2019 na č.l. 238, právoplatné v rovnaký deň, ktorým okresný súd podľa § 50 ods. 5 Tr. zákona rozhodol o tom, že obžalovaný v čase plynutia skúšobnej doby viedol riadny život a osvedčil sa, čo znamená podľa ust. § 50 ods. 7 Tr. zákona, že sa na ods. Y. T. hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Z tohto dôvodu krajský súd na toto odsúdenie pri ukladaní trestu z hľadísk podľa § 41 ods. 2 - tzv. asperačnej zásady, resp. § 42 ods. 1 súhrnného trestu neprihliadal.

Rovnako ako súd prvého stupňa aj krajský súd ustálil z registra Ústrednej evidencie priestupkov, že obžalovaný Y. T. od roku 2010 bol uznaný vinným v rámci priestupkového konania v 16-tich prípadoch. A to výlučne na úseku dopravy. Taktiež bola oboznámená priebežná správa probačného a mediačného úradníka, z ktorej vyplynulo, že obžalovaný Y. T. dodržiaval termíny probácie a teda primerané obmedzenia a povinnosti mu uložené, taktiež pri prepustení z výkonu väzby uznesením Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 0Tp/148/2014 zo dňa 18.12.2014. Počas sledovaného obdobia bol obžalovaný spravídla zamestnaný, resp. si zabezpečoval prostriedky pre život ako samostatne zárobkovo činná osoba. Rovnako v sledovanom období vždy na vyzvanie probačného a mediačného úradníka, resp. v dňoch kedy bolo dohodnuté stretnutie, preukázal negatívnym výsledkom dodržiavanie zákazu požívania omamných a psychotropných látok. Rovnako tak aj pre neho platí, že po prepustení z

výkonu väzby bol 7-krát uznaný vinným v rámci priestupkového konania a taktiež bol aj uznaný vinným zo spáchania úmyselnej trestnej činnosti tak, ako to už bolo konštatované (trestný rozkaz Okresného súdu Revúca sp. zn. 2T/203/2017). Zo siedmich zistených priestupkov v dvoch sa dopustil podľa správy Mestskej polície v meste Spišská Belá a to dňa 05.03.2016 a 24.03.2016.

V mieste trvalého bydliska je hodnotený všeobecne, je slobodný a bez záväzkov.

Rovnako ako v prípade obžalovaného C. L., (z tých istých dôvodov § 36 písm. j/ Tr. zákona predchádzajúce právoplatne uznanie viny za úmyselnú trestnú činnosť a súčasne aj pomerne časté postihovanie v priestupkovom konaní aj v čase po spáchaní skutku mu kladeného za vinu) aj v prípade obžalovaného Y. T., krajský súd teda nezistil podmienky pre priznanie ako poľahčujúcich, tak aj priťažujúcich okolností podľa § 36, § 37 Tr. zákona.

Pri rovnomernom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností potom krajský súd taktiež pri zrejmom druhu trestu (podľa § 34 ods. 6 Tr. zákona) určil trestnú sadzbu v prípade obžalovaného tak, ako bola ustanovená Trestným zákonom v ust. § 172 ods. 2 Tr. zákona a teda ukladal trest v rozsahu pri dolnej hranici 10 rokov a hornej hranici 15 rokov.

Krajský súd pri zohľadnení kritérií už citovaných upravených ust. § 34 ods. 4 Tr. zákona mal za to s prihliadnutím predovšetkým na osobu obžalovaného, ale aj na spôsob spáchania činu pomer priťažujúcich, poľahčujúcich okolností, spôsob správania sa obžalovaného aj počas celej doby od spáchania trestnej činnosti mal za to, že v danom prípade pre naplnenie účelu trestu ako z hľadiska individuálnej tak aj generálnej prevencie bude trestom primeraným trest na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 10 rokov a taktiež považuje za trest zákonný, zodpovedajúci plne zásadám pre ukladanie trestov a odrážajúcim závažnosť protiprávneho konania obžalovaného ako aj jeho osobu.

V reakcii na odvolacie námietky okresného prokurátora ako aj intervenujúceho prokurátora na verejnom zasadnutí, krajský súd mal za to, že v danom prípade u obž. Y. T. skutočne neboli splnené podmienky pre priznanie mimoriadnych okolností, či už prípadu, resp. pomerov na strane obžalovaného tak, aby súd mohol v danom prípade ukladať trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, bez zistenia podmienok pre záver, že trest ukladaný v zákonom ustanovenej trestnej sadzbe by bol pre páchatel'a neprimerane prísny. Skutočne v danom prípade žiadne takéto okolnosti zistené neboli, obžalovaný je slobodný, bezdetný a jeho kladné charakteristiky z miesta bydliska, či v tom čase z vysokoškolského štúdia (zjavne okresným súdom precenené a nesprávne hodnotené, keďže už v tom čase mal dosahovať len priemerné študijné výsledky) nemožnom považovať za také mimoriadne okolnosti, ktoré by mohli krajský súd primäť k tomu, aby zvažoval použitie ust. § 39 ods. 1 Tr. zákona.

Krajský súd súčasne nemohol súhlasiť so záverom okresného súdu pokiaľ ten konštatoval, že pre dosiahnutie nápravy oboch obžalovaných bude z hľadiska spôsobu výkonu trestu - vzhľadom na to, že bolo povinnosťou súdu podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, keďže obžalovaní boli uznaní vinnými z obzvlášť závažného zločinu, zaradiť ich pre výkon im uložených trestov do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia - postačovať podľa ust. § 48 ods. 4 Tr. zákona ich zaradenie pre výkon trestu odňatia slobody aj do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa ust. § 48 ods. 4 Tr. zákona súd môže zaradiť páchatel'a aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatel'a za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená a to aj v prípadoch, ak súd ukladal trest za obzvlášť závažný zločin, no jeho výmera neprevýšila 15 rokov tak, ako je to aj v prípade u oboch obžalovaných.

Pri rozhodovaní o zaradení páchatel'a do ústavu na výkon trestu odňatia slobody iného stupňa stráženia, než do ktorého by mal byť páchatel' podľa už uvedených kritérií zaradený, ako bolo naznačené, súd musí brať zreteľ na závažnosť trestného činu, ako aj mieru narušenia páchatel'a, na základe toho posúdenia musí mať za to, že náprava páchatel'a bude aj v tomto ústave zaručená.

Krajský súd len pripomína, že v prípade oboch obžalovaných ide o osoby, ktoré po spáchaní tejto závažnej trestnej činnosti sa dopustili úmyselnej trestnej činnosti, za ktorú boli uznaní vinnými a bol im ukladaný trest. Aj napriek tomu, že v oboch prípadoch platí, že sa na nich hľadí, ako keby odsúdení

neboli, nemení nič na skutočnosti, že táto okolnosť signalizuje ich benevolentný postoj k dodržiavaniu právnych ako aj spoločenských noriem. Rovnako tomu zodpovedá aj ich páchanie protiprávneho konania, ktorým naplnili skutkové podstaty v rámci priestupkového konania, aj keď v drvivej väčšine išlo o priestupky na úseku dopravy. Rovnako je potrebné pripomenúť, že v oboch prípadoch súd ukladal trest, v prvom prípade pri dolnej hranici trestnej sadzby C. L., v druhom prípade u Y. T. na dolnej hranici trestnej sadzby. Za danej situácii pri tak závažnej trestnej činnosti, ale aj počtu osôb, ktoré mali poskytovať tieto omamné a psychotropné látky, má krajský súd za to, že v oboch prípadoch boli splnené podmienky pre zaradenie obžalovaných podľa kritérií upravených v ust. § 48 ods. 4 Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V prípade obžalovaného C. L. potom krajský súd rovnako ako súd okresný rozhodol podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona o prepadnutí veci a to jedného kusu zatavenej umelohmotnej striekačky, jedného kusu umelohmotnej trubičky o priemere 7 mm, dĺžke 80 mm a 8 kusov zatavených umelohmotných striekačiek 8 kusov zatavených umelohmotných striekačiek, jedného kusu priesvitného plastového vrečka a dvoch kusov zeleného plastového vrečka, ktoré boli určené na spáchanie trestného činu. Rovnako tak podľa § 60 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona rozhodol aj o treste prepadnutia veci a to finančnej hotovosti vo výške 340,- eur s úpravou špecifikácie adresáta uložených finančných prostriedkov a to na depozitnom účte Okresného súdu Kežmarok.

U oboch obžalovaných tak ako to aj navrhla v závere znaleckého dokazovania znalkyňa z odboru psychiatrie, potom krajský súd rovnako ako okresný súd postupom podľa § 73 ods. 2 písm. d/, § 74 ods. 1 Tr. zákona ukladal ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, keďže u oboch obžalovaných znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že v čase vyšetrenia boli závislí na užívaní týchto psychotropných látok a takúto liečbu aj znalkyňa navrhla.

Vzhľadom na obligatórnu povinnosť podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 78 ods. 1 Tr. zákona v prípade, ak súd uzná vinným obžalovaného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu a uloží mu nepodmienečný trest odňatia slobody, aj krajský súd uložil ochranný dohľad nad správaním obžalovaných na 2 roky po ich prepustení z výkonu trestu.

Nad rámec doposiaľ uvedeného v reakcii na námietky obhajoby obž. C. L. prednesené v rámci konečných návrhov na verejnom zasadnutí, že obžalovaný po vyhlásení rozsudku súdom prvého stupňa 08.11.2017 po ukončení právneho zastupovania jeho obhajcom R.. T. A. na základe dohody zo dňa 14.11.2017 nemal až do nariadenia termínu verejného zasadnutia krajským súdom v Prešove obhajcu aj napriek tomu, že v danom prípade boli splnené podmienky nutnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku a teda z tohto dôvodu v danom prípade boli splnené podmienky pre postup krajského súdu podľa § 316 ods. 3 písm. b/ Tr. poriadku a napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, keďže obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby.

V reakcii na uvedené, krajský súd konštatuje, ako to aj sám obhajca vo svojom vyjadrení aj naznačil, že v danom prípade po vyhlásení rozsudku v označenej veci skutočne dňa 14.11.2017 došlo k ukončeniu právneho zastupovania obhajcom R.. A. obžalovaného C. L. na základe vzájomnej dohody o ukončení právneho zastupovania. Túto skutočnosť pôvodný obhajca obžalovaného R.. T. A. oznámil Okresnému súdu Kežmarok dňa 03.04.2018. Z uvedeného plynie, že v označenej trestnej veci počas celého trestného konania od prvotných úkonov, kedy vznikol dôvod nutnej obhajoby jeho vzatím do väzby súdom pre prípravné konanie Okresného súdu Kežmarok uznesením sp. zn. 0Tp/148/2014 zo dňa 29.09.2014, bol obž. C. L. na základe plnej moci zo dňa 24.10.2014 riadne až do vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa zastúpený obhajcom R.. T. A..

Z toho plynie, že potom čo sa dohodol na ukončení právneho zastúpenia s R.. A., mal právo a možnosť si obhajcu v prvom rade zvoliť, keďže toto právo má prednosť pred skutočnosťou, že súd má ustanoviť obžalovanému obhajcu a to až potom, čo si ho obžalovaný sám v prípadoch, kedy zastúpený musí byť, sám nezvolí, tak ako to vyplýva z ust. § 40 ods. 1 Tr. poriadku. V danom čase od vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa až do nariadenia termínu verejného zasadnutia krajským súdom, obžalovaný nebol vo výkone väzby, resp. vo výkone trestu odňatia slobody na území republiky a teda nebol obmedzený na osobnej slobode tak, aby obmedzený v práve obhajcu si zvoliť. Súčasne platí, že za uvedené obdobie od vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa až do nariadenia termínu verejného zasadnutia v predmetnej trestnej veci nebol vykonaný žiadny úkon trestného konania a pri nariadení termínu verejného zasadnutia

bol výslovne listom krajského súdu, ktorý bol súčasťou predvolania na verejné zasadnutie - výzva spojená s poučením na čl. 736, že v danom prípade, keďže je voči nemu vedené trestné stíhanie v konaní pred súdom vrátane aj odvolacieho konania, pre obzvlášť závažný zločin, tak sú v danom prípade splnené podmienky pre nutnú obhajobu podľa § 37 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku a preto bol vyzvaný, aby si buď obhajcu zvolil sám, resp. pokiaľ tak v lehote súdom určenej neurobí, súd mu v súlade s ust. § 40 ods. 1 Tr. poriadku z radov advokátov opatrením obhajcu ustanoví (tzv. offo) sám.

Následne obžalovaný C. L. v lehote súdom stanovenej aj napriek tomu, ako je zrejmé z obsahu spisu, bol sa s obsahom trestného spisu oboznámiť dňa 22.10.2019, obhajcu si nezvolil, z toho dôvodu mu krajský súd obhajcu ustanovil a to R.. X. H.. Ešte pred samotným vykonaním verejného zasadnutia však obžalovaný C. L. dňa 11.11.2019 oznámil, že nemal dostatočný časový priestor, aby si v tomto štádiu trestného konania obhajcu zvolil sám a súčasne vyjadril nedôveru voči súdom mu ustanovenému obhajcovi R.. X., bezprostredne na to v ten istý deň súčasne súdom bolo predložené plnomocenstvo na zastupovanie obžalovaného C. L. advokátom R.. K. U. s tým, že túto obhajobu prevzal už dňom 07.11.2019.

Za danej situácie má krajský súd za to, že nedošlo v konaní súdu ako okresného súdu tak ani krajského súdu k stavu, aby obžalovaný nebol pri akomkoľvek úkone súdu zastúpený obhajcom, aj napriek tomu, že ním zastúpený mal byť, tak ako to predpokladá ust. § 316 ods. 3 písm. b/ Tr. zákona a teda že obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby.

Z týchto dôvodov krajský súd rozhodnutie okresného súdu postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/ Tr. poriadku zrušil v celom rozsahu a sám na podklade dôkazov už vykonaných súdom prvého stupňa a doplnení dokazovania na verejnom zasadnutí vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.